

Jeg er da ikke sikker på, at man havde været så opmærksom på at spare på landbrugsudgifterne i samme målestok, hvis vi ikke havde stået over for en Østudvidelse. Så der er jo en dynamik forbundet med, at man tager et stort politisk og økonomisk skridt. Men man kan da altid diskutere, hvordan verden ville have set ud, hvis vi ikke havde haft Østudvidelsen. Det er der jo ingen af os to, der kan vide.

Claus Larsen-Jensen (S):

Man kan jo meget let i diskussioner om udvidelsen fortabe sig i detaljer og økonomi og markedsprospektiver, men for Socialdemokraterne handler EU-udvidelsen om noget meget større og meget mere perspektivrigt end som så. Det er en mærkesag for os partimæssigt. Det er også en mærkesag for Danmark, som vi nu er med til at træffe en afgørende beslutning omkring.

Det er en historisk beslutning, at vi på denne her måde i stigende grad får forenet og samlet de europæiske befolkninger og nationer. Når man kigger tilbage på historien og ser den ustabilitet, krige og konfrontationer, der har været i Europa, så er det jo fantastisk, at vi får en situation med stabilitet og udviklingsmuligheder og dermed også en bevarelse af udviklingen af fred og samarbejde på det europæiske kontinent. Det er jo det, der kommer til at skabe platformen for, at vi alle sammen kan få en fordel af det, så der bliver mulighed for økonomisk fremgang og social udvikling til gavn for vores befolkninger og dermed også en øget beskæftigelse, velstand og velfærd i såvel den østlige som i den vestlige del af Europa.

Der er altså også noget flot i, at vi på denne måde er i stand til at forene på ideer og værdier, kulturer, identitet på en anden måde, end vi har kunnet i den tid, hvor Europa var delt mellem øst og vest.

Det er et punktum for det 20. århundrede, på to verdenskrige, på 50 års deling af Europa, på 10-12 års revolutionerende forandringsproces i de nye lande, der nu kommer ind i EU. Det er et punktum for 4-5 års intensive forhandlinger, og det er i realiteten også et punktum for det danske formandskab.

Men det betyder også en ny start for det 21. århundrede, for de nye lande, men også for os andre og for EU som institution, fordi det skaber et behov for, at vi får effektiviseret og demokratiseret vores måde at samarbejde på, så vi på den ene side er effektive til at kunne træffe beslutninger, men samtidig også kan gøre det under

fuld respekt for den mangfoldighed, forskellighed og det særpræg, der er i de enkelte lande, så vi forhåbentlig også kan skabe en bred forståelse af, at når vi samarbejder i Europa, så er det sådan set for at gavne os selv bedst muligt på tværs af landegrænserne og ikke for at undergrave det, vi hver for sig gerne vil udvikle og bevare.

Det er et led i en fortsat udvidelse af EU. Vi har, som tidligere ordførere har sagt, en række lande i pipelinen til 2007: Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet gør hvad de kan for at opfylde kriterierne. Kroatien har søgt. Og vi kan vel forudse, at mange flere lande vil søge ind og dermed, at Europa for alvor heles i de kommende år.

Et nyt Europa er ved at blive skabt. Ratifikationen af tiltrædelsestraktaten i Danmark er et vigtigt skridt. Landenes folkeafstemninger er en vigtig udvikling. En række lande har nu sagt ja. Europa-Parlamentet har godkendt udvidelsen, og med ratifikationen i Danmark sender vi et signal til de nye lande om, at de er velkomne som medlemmer i EU.

Hvis vi kan holde den tidsplan, vi har lagt om at få det her vedtaget, inden Folketinget går på sommerferie, så sender vi også et signal til de øvrige 14 EU-lande om at få deres ratifikation på plads hurtigst muligt. Så vi bakker meget kraftigt op med et stort ja til ratifikationen af tiltrædelsestraktaten.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti har vi den holdning, at de 10 lande, som vi debatterer optagelsen af i EU nu, som udgangspunkt skal have mulighed for at komme ind i EU. Der er nogle forudsætninger for, at sådan en øvelse kan blive succesrig: både for ansøgerlandene og også for det nuværende EU, herunder Danmark.

Kl. 17.55

De forudsætninger, tre forudsætninger, vil jeg remse op. Det er de forudsætninger, vi mener er afgørende for, at det her bliver en positiv øvelse.

Det er for det første, at udvidelsen af antallet af lande sker, efter at landene har udtrykt et reelt ønske om at komme ind. Og det er ikke et ønske, der udtrykkes af politikere, det er noget, der udtrykkes gennem folkeafstemninger, hvor befolkningerne selvfølgelig afgør ønsket om medlemskab af EU.

Det ser ud til, at den her forudsætning løses. Det ser ud til, at alle ansøgerlandene holder folkeafstemninger. Og forudsat at det så bliver et ja, så er det jo løst. I det omfang de ikke holder